

't Kan verkeren

Johan Kwast

Loa 'k mear ees 'n moal wier noar Loaren goan. De "Vrienden van de streektaal Lochem en omgeving", hebt 'n leedjesschriewer, zanger en muzikant Dick van Altena, oet de Betuwe oet'eneudigd. Hee hef ne mooie doonkerbroene stem en begeleidt zichzölf op ne gitaar. In 't kader van "meart dialectmoand" breg-e vanaawend herkenbare eagen leedjes in de streektaal.

De zaal zit aaltied good vol, noe ok wier. "Frits oet Gelster" en de vrouw zölt der ok wal kommen. Dat keump good oet, want ik heb nog 'n stuk of wat kotte verhaaltjes vuur em. Hee schrif ok. Of en too schoew wiej mekaar wat van oonze belawenissen too. Dinge van alle-dag vaste leggen en doar 'n verhaal van geten, dat is daankbaar weark. Herkenbare dinge vuur nen hoop leu. Zölf he'w der ok plezeer an. Leawensoonderveending en stof tot schriewen he'w genog. En mangs keump oe 'n oonderwearp zomear anweaien.

Ik bin nich mear van de jongsten. 'k Wil zoaterdaags nog wal ees hier of doar bie 't voetballen an de liene stoan, mear meestentieds zeuk ik de tribune wal op. As ik vroag um 'n kaartje 82*, dan hebt zee dat nich. 't Möt et doan met 'n tarief vuur 65-plussers. Et wördt oe dan fientjes dudelijk: 't krönnenzommer hef zich al lang an 'edeend. Niks te slok meer in de butte en 'n luk klötterig. Wieder geet et nog wal zovöl; 't kon slechter.

As 'n vuurzitster 'n oawend lös döt heb ik Frits nog nich vernömmen. 'k Prakkezeer deroawer: "'t Kan wean da'k de verhalen an ene met kan doon den ok dee kaart oet wont." 'k Zee der zo nog gin. Noe ken ik de meeste leu alleen mear van anzeen, dus dat schöt ok nich op.

't Vlotte, vreendelijke, jonge vröwke is der ok wier. Kaant in de kleere en 'n schier köpke. 't Is der hoast aaltied. Hoo zee heet weet ik nich. 't Zit doar steal vuuran en 't geet zichbaar heelmoal op in de prachtige leedjes. 't Liekt mij ne verneamstige tante; 't mag wal in 't bestuur zitten.

Der lig mij bie dat ik eur wal ees bie Frits en wat vroaleu an de toafel heb zeen proaten. 't Zal wel kunnigheid wean. Misschien wont et bie em in de noaberschap, wat wee'j der of. Kan zee bie Frits miene verhalen ofgeven? Dat zol mooi wean. Temet der mear ees noar heuren.

't Is wier 'n mooi oawendvullend program 'ewes. Zo

te mearken is alman der merakels oawer te sprekken. De leu trekt, drok noaproatend, 'n jas an en schoewt heanigan de duure oet. Ik möt dat vröwke nog effen sprekken. 't Steet te kuieren met 'n vuurzitster en twee leu van 't bestuur. Op gepasten ofstaand woch ik miene buurt of. 'n Penningmeester, den der ok is bie kommen stoan, zöt dat. Hee beduudt: "Wo'j mij sprekken?" Ik schudde van nee, ik nikke noar rech tegenoawer em. Hee wis noar 't jonge vröwke en zeg: "Doar steet der een den möt oe hebben." Subiet drait 't vröwke

zich um en löp op mij too. Ie zollen hoast zeggen dat et der op hef stoan wochen. As ik zei: "Mag ik oe wat vroagen?", sprenk et der meteen boawen op. Nog vuur da'k miene vroag kan stellen of nog mear met de ogen kan knippen, heur ik: "'k bin 47 joar, 'k bin nich trowd en keender he 'k ok nich." 't Rolt der zo achter mekaar oet. An weure gin verlet. Ie zollen op slag en stie wier joonk wörden. Doar stoa 'k toch van te kieken.

Efkes deep oam halen. "'k Wol oe vroagen: ken ie Frits oet Gelster?" "Joawal, mear den was hier vanaawend nich." "Nee, dat mearken ik ok." "Ik heb nog wat kotte verhalen vuur 'em. Zee'j em vandaag of morgen nog en zol ie em dan dizze pepieren willen doon?" "Natuurlijk wil ik dat wal." "Mear 't spiet mij vuur oe, de eerste paar wekke sprek ik em nich." 't Vaalt stille. 't Dech deep noa, kö 'j zo zean. "Misschien kö 'j em zöndag treffen op 't streektaal-muziekfestival in Uift." "Doar geet –e bienoa zeker wal hen." "Nee, zo wied goa 'k de nich um. Loat mer gewörden. 'k Jaag de voort wal hen en doo em 't spul in de breeuwenbus, dee vuur an 'n toogaanksweg steet." "Joa, dat is zo, dee steet vuur an dee weg." Gezwieg.

Zee nemt 'n droad wier op. "Noe, sukses der met, tot kiek en goodgoan dan mear." "Joa, ie ok", heur ik mij zeggen. Vrömd almoal. Doar mö 'k wal effen van biekommen. Binnenduur, oawer Gelselaar, veur ik wierum op Boorn an.

En Frits, den heult dit verhaal nog te good.